

NØVN

Føðingar

9. juni fingur Annika H. Eiríkstoft og Per Joensen, Kvívík, eina dóttur. Hon var 52 cm long og vigaði 3730.

Tøkk

Hjartaliga takka vit fyri sýnda samkenslu, tá ið beiggi, mammu- og pápabeiggi, ommu- og abbabeiggi okkara

Jens Jensen

andaðist og var jarðaður.

Tøkk til tykkum á Hamragarði, heimahjálpum og tykkum, sum vitjaðu hann. Tøkk til gravarsangarar og øllum tykkum sum fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna
Hanna, Anna, Sanna og Martin

Arnold Abrahamsen áttatíffimm ár

17. juni fer Arnold um tey áttatíffimm árin. Ja, tað er eins og teir áttati ára gomlu menninir í bygdini hava eitt lyndi, sum ber brá av einari rót aftur til tannáringatíðina. Teir svimja hvørt hóskvøld, hvønn leygarmorgun kl 7:00 og sita og siga sína søgu kring tað “Runda borðið” niðri á bókasavnum hvønn morgun. Petur Martin og Marjun gera gott kaffi og ein góðan duss hvønn morgun, so prát-ið gongur so lystiliga hjá hesum spelknu monnum.

Svimjihylurin og Skarðið

Einki er sum leygarmorgun í svimjihylinum, tá ið svomið verður í djúpum vatni og á grunnum vatni. Tað grunna vatnið er meira til tað søgukenda, meðan tað djúpa vatnið er til at styrkja spengur og vøddar. Her í hesum roka er Arnold sum ein spelkin unglingi, og tá ið Petur Martin kemur í vatnið, er søgugongdin á tí grunna vatninum reinur og skerur skaldskapur – frá Adam til Napoleon Bonaparta.

Ikki nóg mikið við tað, so gongur Arnold niðan á Skarðið dag og dagliga, har hann fer um Rossarygg, Botnsbrúgv og fram við teimum brosandir varðunum, sum hava livað sitt stolta og sæla lív í øldir. Tann litli Sukurmolin, sum hann stígur á á hesi mannagøtu, veit um mangt og mikið at siga um tey fólk, sum hava flutt fótin um hesar leiðir. Kjóafellið og Brosmutúvan draga ljósið til sín úr teimum dimmu skýbøklunum ... sum nævurskrukkur tær hanga út yvir hesar røðir. Ja, hetta er ein sjón fyri eygað, tá ið hann kemur tenjandi niðan brekkuna og stendur við síðuna av tí bulmikla varðanum á Skarðinum.

Morning Star og Verdandi

Hesa leið gongur hann í dag, men lívsleiðin hevur verið innan skúlans gátt. Hann er føddur 17. juni 1929 á Strondum, sonur Símun Paula Abrahamsen og Onnu Katrinu (Tinnu) f. Rasmussen, bæði av Strondum. Pápin fórst við “Morning Star”, sum hvarv á veg til Íslands uml. 10. sept 1941. Sjey mans sjólóttust. Hetta var tungt hjá Tinnu og teimum, sum vardu av, at uppliva slíka hending. Tá ið hetta hendi, var Tinna við

barn og gekk við Simonu. Her hevur so í aðrar mátar sligið afturíftur, har Simona sjálv hevur mist bæði mann og son á sjónum.

Søgan um Tinnu er lík søguni um Margrethu, Gretu – Einkjan, sum hon varð kallað í Fuglafirði. Maður hennara fórst við Verdandi, sum fór av Siglufirði í okt. 1944 og spurdist ongantið aftur. Fimtan mans fórst við hesum skipi, og maður Gretu, Olaf Jacob Larsen (Jákup í Búrstovu) var við henda lagnutúrin. Greta var við barn og gekk við Jacobu, sum varð borin í heim í okt. 1944. Børnini hjá Tinnu og børnini hjá Gretu komu øll væl undan, og hetta er stak vakurt, sum vit kunnu gleðast og frøast yvir. Verdandi var av Høgabóli og Morning Star av Toftum.

Skúlans virksemi

Arnold tók læraraprógv 1952 og var lærari á Strondum 1952-53 og síðani í Fuglafirði 1953 til 1981. Eftir hetta undirvísingarleiðari á Landsskúla-fyrisingini 1981-1996. Hann hevur undirvíst í Fuglafjarðar tekniska skúla 1954-1963 og

handilsskúlafyrstøðumaður í Fuglafirði 1964-68. Hansara hjartamál var óivað at vera fyrstøðumaður fyri deildina hjá Føroya Handilsskúla í Fuglafirði 1968-1982, og mong hava lokið ymisk prógv í tilknýti til hesa skipan, sum tey hava notið gott av á lívsleiðini. Eitt, sum skal leggjast afturat, er, at lønin var lítill og eingin, og Mathilda systir og hann høvdu tað mangan stravið av hesi søk. Hon hevur verið honum ein góður stuðul.

Tað mentanarlaga

Arnold hevur verið virkin á tí mentanarlaga økinum í bygdini í mong ár. Hann sat í nevndini hjá ÍF frá 1958 til 1966 sum kassameistari. Í hesum tíðarskeiði keypti ÍF 2 kappróðrabátar, og tá ið Arnold legði árar inn, átti ÍF 40.000 kr á bók. Lítið og einki var í kassanum, tá ið hann tók við. Hann hevur sungið við í Fuglafjarðar sangkóri í mong ár og onkuntið leitt kórið, tá ið Herlufi barst undan.

1966 var hann við til at stovna Fuglafjarðar badmintonfelag, og 1969 sá Fugla-

fjarðar hornorkestur dagsins ljós, har hann sat sum formaður í nevndini og hevði leiðsluna av orkestrinum frá 1968 – 1982. Hann hevur eisini verið virkin í Fuglafjarðar sjónleikarafelag, sum var sera virkið í fimmti og seksti árunum, har spældir vórðu leikir, m. a. hjá Dalabóndum og Systurarnar á Kinn.

Henda mentanarlaga “Skarðsleið”, ið maðurin hevur gingið, hevur latið av sær til bygdina. Hornorkstrið hevur sett sín dám so fródliga dag og dagliga á haldidagar, hátíðarløtur, Varmakeldu og sorgarløtur. Mong hava havt stóra gleði av hesum orkestri og somuleiðis Badmintonfelagnum, tá ið fjaðrabóltarnir hava havt luft undir veingjunum, t. d. í fimleikahøllini og í Ítróttarhøllini á Kambsdali.

Tekniarkið

Eitt tað besta minni frá barnaárunum í Fuglafjarðar skúla var 1955, tá ið Arnold hevði keypt 50 A1 tekniørk til skúlan fyri uml. 100 kr. Hann skar tey í fjórðingar, sostatt bleiv henda rúgva til 200 ørk, sum vit næmingar, t. d. í 5. Flokki, nutu gott av. Tað mundi mangur við mær kenna seg væl saman við hesum pappíri, tí hetta var á fyrsta sinni, tú fekst eitt tekniark í hondina, har blýanturin kom at liva sum einn lygn á sjónum á hesum skaldakenda pappíri. Arnold fór til kommununa og spurdi, um kommunan vildi rinda fyri pappírið? Svárið var: “Neil!” Síðani tá hevur hesin varði leitt okkum mangar vegir og steðir, har henda byrjan til tað skapandi í myndlistini hevur sæð nógvar góðar dagar.

Endi

Arnold giftist 1958 við Mathildu Johannesen úr Fuglafirði. Tey fing 3 børn – Leif, Rúna og Birnu, og tey eiga 9 ommu- og abbabørn. Mathilda fekk liðagikt fyri einum 15 árum síðani, og hevur henda sjúka gjørt, at hon hevur skerdan førleika, men Arnold hevur sanniliga tikið um endan og hjálpt til á mangan hátt, sum er honum og henni til mikla tign og sóma.

Hjartaliga til lukku við teimum áttatíffimm árunum.